

Lieve mensen,

‘Waar moeten we in hemelsnaam beginnen?’. Dat is iets wat ik me afvraag ik wanneer ik stil sta bij alle kerken die we hebben moeten sluiten en dat gemengd koor Cantiqua na ruim 100 jaar moet stoppen met zingen.

‘Waar moeten we in hemelsnaam beginnen?’ is een vraag die ik hoor van mensen die zich zorgen maken over oorlogen, over klimaatverwoesting en andere vormen van onrecht. Wanneer ze zich machteloos voelen. Wanneer ze het gevoel hebben dat zij te klein zijn en de problemen te groot.

En ‘waar moeten we in hemelsnaam beginnen?’ zal een vraag zijn die de leerlingen van Jezus hebben gesteld. Toen ze uitgeput en hulpeloos waren. En zagen dat ze maar met weinig waren. Jezus heeft medelijden met zijn leerlingen. Het Griekse woord *splanchnizomai* wordt hier gebruikt. Het beschrijft een pijn die je voelt tot diep in je lichaam. Alsof er in je organen iets kapot is.

Maar dan de vraag: als Jezus de hulpeloosheid van zijn leerlingen ZO diep voelt, wat zegt hij dan tegen hen? Hij doet iets wat je NOOIT zou kunnen bedenken!

Geloof het of niet: Jezus stuurt zijn leerlingen op pad. MAAR! Hij geeft hen hierbij wel twee voorwaarden waaraan ze zich moeten houden.

Nummer 1: ga niet alleen.

Wanneer in het Evangelie de namen van de apostelen worden genoemd, valt er iets op: ze worden niet in hun eentje genoemd. Petrus EN ZIJN BROER ANDREAS. En zo gaat het door: steeds in duo's.

Jezus laat niemand alleen gaan. Hij weet hoe spannend het is om in te gaan tegen de Romeinse keizer en de Joodse leiders. Daarom zegt hij: ga niet alleen.

En Jezus geeft nog een voorwaarde aan de leerlingen. Voorwaarde 2 is: begin dichtbij. Jezus roept op om niet naar de heidenen en de Samaritanen te gaan. In eerste instantie vond ik dat vreemd. Jezus geeft toch regelmatig aan dat niet één bevoorrechte groep wordt geroepen om deel te nemen aan het Koninkrijk van God?

Dat klopt. En dat is ook niet wat Jezus hier zegt. Hij zegt niet: ga nooit verder dan je eigen kleine kring. Maar: begin in de nabije omgeving, ga (nog) niet naar de buitenstaanders. Het belang van dit advies wordt nog duidelijker wanneer we stilstaan bij de context waarin de leerlingen van Jezus erop uitgaan. Ze staan aan het begin van de Jezusbeweging. Jezus is nog bij hen. Ze zullen vast veel moed bij elkaar hebben moeten

sprokkelen om Hem te volgen. Jezus had namelijk veel tegenstanders. Ze staan samen aan het begin van een prille beweging. Daarom zegt Jezus: begin dichtbij.

Dit vraagt dat we elkaar ontmoeten, dat we openstaan voor elkaar, dat we luisteren naar elkaar. Dat begint niet ver weg, we hoeven niet naar de VS, Rusland of Israël te reizen om gesprekken te voeren. Het begint HIER. In ONZE kerk, bij ONS thuis, in ONZE straat, in ONZE stad.

Op 1 juni zijn we daarmee begonnen tijdens de Open Parochie Avond. Voor iedereen die er niet bij was: jullie hebben wat gemist. Want op deze avond spraken we met elkaar over wat ons leven geeft in deze kerk en over wat we nog allemaal samen willen en kunnen doen in deze prachtige parochie. Hierbij werden we gevoed door broeder Fer die in Den Bosch al ALLERLEI prachtige projecten heeft opgezet met betrokken mensen waardoor er meer en meer leven kwam in de kloosterkerk. En elk idee begon met slechts twee mensen die zeiden: 'weet je wat, we gaan het gewoon proberen'.

Maar hoe ziet dat er dan uit? Laat me daar één klein voorbeeld van geven: ruim een jaar geleden kregen we de vraag of het niet mogelijk was om een Bijbelstudiegroep op te zetten. Ik vond dat best spannend. Want wat nou als er niemand op afkomt? Maar we probeerden het. Eerst met een klein groepje met iets meer dan twee mensen. Inmiddels zijn we met een vaste groep van ongeveer zeven deelnemers. We hebben aandacht voor elkaar, dagen elkaar uit en bemoedigen elkaar. Elke bijeenkomst ben ik weer onder de indruk van deze mooie mensen. Elke ontmoeting met hen voedt mijn geloof, al zijn we maar met een klein groepje. En laatst zei de groep tegen mij: wat er ook gebeurt, wij gaan door.

Lieve mensen, zullen wij dat ook doen?

Al zijn we met 10, al zijn we met 5, al zijn we met 2. We blijven doorgaan. Ik zal door blijven gaan, en ik hoop u met mij. Zullen we samen verantwoordelijkheid nemen?

Zullen we samen werken aan een mooiere kerkgemeenschap, een mooiere en rechtvaardigere samenleving. Hier in onze kerk? In onze wijk? We hebben u nodig. Er is werk aan de winkel. We zijn pas net begonnen.